

ת"פ 41948/01/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 41948-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

לפני כבוד השופט רונית פוזננסקי כץ
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם פלוני
ע"י ב"כ עו"ד ישראל ילון

גזר דין

חלק כללי:

- ביום 19.07.21 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג** על פי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק; **הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם**, עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק; ועבירה של **התנגדות בכוח למנוע מעצר**, עבירה לפי סעיף 47 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי.
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם והגב' בר עדרי (להלן: "**המתלוננת**") ניהלו מערכת יחסים זוגית במשך כעשר שנים ובמהלך תקופה זו התגוררו בדירה בתל אביב אותה שכרה המתלוננת.
- ביום 19.02.20 במסגרת מ"ת 41300-02-20, נקבע על ידי בית המשפט כי חל איסור על הנאשם ליצור קשר, ישיר או עקיף, עם המתלוננת וכן נקבעו תנאי הרחקה למרחק שלא יפחת מ-500 מטרים, כמו גם איסור כניסה לעיר תל אביב.
- ביום 19.05.20 בהליך המ"ת, שונו תנאי שחרורו של הנאשם כך שתנאי מעצר הבית ואיסור הכניסה לעיר תל אביב בוטלו, אך התנאי האוסר על הנאשם ליצור קשר עם המתלוננת וזה אשר מורה עליו לשמור מרחק ממנה נותרו בעינם.

אישום ראשון:

- ביום 14.01.21, עת הנאשם והמתלוננת שהו אצל זוג חברים, התגלע בין השניים ויכוח מילולי נוכח רצונה של המתלוננת לעזוב את המקום ולשוב לביתה. הנאשם, אשר היה תחת השפעת אלכוהול, התנגד לכך והחל לגדף את עמוד 1

המתלוננת באומרו: "זונה מסריחה את דופקת לי את החיים".

6. באותן הנסיבות, עמדה המתלוננת בדלת הכניסה בניסיון לצאת מהדירה, אך הנאשם נטל את הטלפון הנייד שלה מידה, ביטל את המונית שהזמינה, עמד מולה וחסם את דלת היציאה, כך שלא אפשר לה לצאת מהדירה. הנאשם היכה את המתלוננת בפניה ובמכת אגרוף באפה. כתוצאה מכך נפלה המתלוננת לאחור ודיממה מאפה. בהמשך, נשך הנאשם את המתלוננת בלחיה השמאלית, הכה אותה באגרוף בעינה השמאלית וכן הטיח את ראשה ברצפה מספר פעמים. המתלוננת נטלה לידיה את מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם אשר היה מונח על השולחן וניסתה להתקשר למשטרה, אך הנאשם חטף את הטלפון מידיה והשליכו מחלון המרפסת בדירה.

7. בהמשך שבה וניסתה המתלוננת לצאת מהדירה ואולם הנאשם אחז בה ודחף אותה, כל זאת לעיני חברים אשר ביקשו מהשניים לעזוב את הדירה. המתלוננת יצאה מן הדירה וניסתה לחמוק מהנאשם דרך מעלית הבניין, ואולם הנאשם לא אפשר לה לעשות כן ומשך את ידה אל מחוץ למעלית בחזרה. בנסיבות אלה הוזעקו שוטרים לדירה ובהגיעם למקום אחז הנאשם בידה של המתלוננת ואמר לה שתגיע לשוטרים שהכול בסדר. השוטרים פנו אל הנאשם ואולם הנאשם הפריע להם במילוי תפקידם והחל לברוח מהמקום. בהמשך תפס אחד השוטרים את הנאשם, הודיע לו כי הוא מעוכב והורה לו להתלוות אליו לתחנה. הנאשם סירב ומשך הודיע לו השוטר כי הוא עצור. בתגובה משך הנאשם את ידו של השוטר כדי למנוע את מעצרו. השוטר הזהיר את הנאשם כי יאלץ להשתמש נגדו באקדח טייזר (להלן: **אקדח הטייזר**) וביקש ממנו להתיישב על הרצפה. משהנאשם לא עשה כן, השתמש השוטר באקדח הטייזר - הכל בניסיון להשתלט על הנאשם. עוד באותן הנסיבות, הבחינו השוטרים כי הנאשם אוחז בנייד של המתלוננת וניסו לקחת אותו מידי, ואולם בתגובה לכך בעט הנאשם בבטנה של השוטרת. השוטרים שוב ניסו להשתלט על הנאשם ולכבול אותו באזיקים ואולם הנאשם השתחרר מאחיזתם והחל לברוח מהמקום, כאשר השוטרים דולקים אחריו. השוטרים החלו לרדוף אחר הנאשם לאורך כביש 471 ובמהלך המרדף קפץ הנאשם אל מעל השיחים, כאשר השוטר דולק אחריו, קורא לו לעצור ואף מפעיל נגדו טייזר פעמיים אך לא מצליח לעצור את הנאשם. לבסוף נאלץ השוטר להפעיל את הטייזר פעם נוספת או אז נעצר הנאשם והובא אל תחנת המשטרה. בהמשך לאותן הנסיבות, בתחנה, ניסה הנאשם לנגוח בשוטר אחר, וזאת בעודו כבול באזיקים.

8. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה בשפה התחתונה ונפיחות, המטומה בלחי שמאל, סימנים כחולים בעיניה ובידה, סימן חבלה בגב האמצעי בין השכמות, המטומות פרי אורביטליות, נפיחות ואודם בגשר אפה, לצרציה קטנה באזור דורזום מימין, סדק וכן חור בעוף התוף של אוזנה.

אישום שני:

9. כשבועיים עובר למועד האישום הראשון, במועד שאינו ידוע, שהו הנאשם והמתלוננת בדירתם והנאשם שיחק עם מכשיר הטלפון הנייד שלו. הנאשם התעצבן נוכח הפסד במשחק ומשום כך תקף את המתלוננת בכך שדחף אותה. עוד בנסיבות אלה, הזיק הנאשם במזיד לרכוש המשותף בכך ששבר כוסות וכן שבר את חלון המטבח.

אישום שלישי (אישום רביעי לכתב האישום המקורי)

10. במועד שאינו ידוע ביקש הנאשם מהמתלוננת לשלוח מכתב לבית המשפט וזאת בניגוד לצו ההגנה, במסגרתו תבקש לבטל את תלונתה וכן ביקש ממנה "לייפות את המצב ולהגיד שהוא רק משך לה ביד".

11. בהמשך לדרישה זו שלחה המתלוננת מכתב לבית משפט השלום בתל אביב, בו פירטה כי תלונתה יצאה מהקשר וכי היא אינה מעוניינת להמשיך בטיפול המשטרתי, וכן הדגישה כי מלכתחילה לא התלוננה. המתלוננת קראה לבית המשפט לשוב ולבחון מחדש את הנסיבות על מנת להטיב עם הנאשם.

ת"פ 41316-02-20 - תיק הצירוף

12. הנאשם ביקש לצרף את ת"פ 41316-02-20 בו הודה והורשע עוד ביום 19.07.21 בעבירות של **תקיפה סתם כנגד בת זוג**, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק ו**בריבוי עבירות של הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(א) לחוק.

13. כתב אישום זה עניינו באירועים אשר התרחשו ביום 15.02.20, עת הנאשם שוחרר ממעצר על ידי קצין משטרה בתנאים מגבילים, ביניהם איסור יצירת קשר בדרך כלשהי או קיום פגישות עם המתלוננת במשך 15 ימים. להבטחת קיום תנאי הערובה חתם הנאשם על ערבות עצמית בסך 2,000 ₪.

אישום ראשון לתיק הצירוף:

14. ביום 15.02.20 כאמור בחלק הכללי, נפגשו המתלוננת והנאשם, או אז תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז ומשך בידה ללא הסכמתה.

אישום שני לתיק הצירוף:

15. ביום 15.02.20 בשעות שונות יצר הנאשם קשר על המתלוננת באמצעות שיחות שקיים עמה ממכשיר טלפון בו השתמש. בנוסף, ובניגוד לתנאי השחרור בערובה, יצר הנאשם קשר עם המתלוננת פעמיים נוספות ממספר לא מזהה.

תסקירי שירות מבחן - השתלשלות

16. במסגרת הרשעתו של הנאשם וכחלק מההסדר, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר שלאחריו יטענו הצדדים לעונש. ביום 13.09.21 הוגש תסקיר ראשון ואולם ב"כ הנאשם ביקש לקבל תסקיר משלים מן הטעם ששירות המבחן לא זימן את הנאשם לפגישה אלא הסתמך על הפגישה שנערכה עם הנאשם במסגרת הליך המעצר. נוכח עתירתו של ב"כ הנאשם הורתי על קבלת תסקיר משלים. ביום 10.11.21 הוגש תסקיר משלים ואולם ב"כ הנאשם שב וטען כי גם הפעם התסקיר לא נערך לאחר פגישה עם הנאשם ולפיכך שבתי והורתי על קבלת תסקיר משלים שיערך לאחר פגישה עם הנאשם. ביום 26.12.21 הוגש תסקיר משלים נוסף בעניינו של הנאשם, אשר נערך לאחר פגישה עם הנאשם. להלן סקירה קצרה של האמור בתסקירים שהתקבלו לתיק בית המשפט.

תסקיר שירות מבחן מיום 13.09.21

17. הנאשם, רווק בן 28, השלים 12 שנות לימוד ומחזיק בתעודת בגרות. הנאשם גדל במשפחה שתפקדה באופן תקין ואולם, לדבריו, חווה אלימות מילולית ופיזית מצד סבו שהתגורר עמו. עד למעצרו התגורר הנאשם עם המתלוננת בדירתה השכורה בתל אביב ועבד כטבח במסעדה בעיר. משבר הקורונה הוביל להוצאתו לחל"ת ולקבלת דמי אבטלה.
18. את המתלוננת הכיר הנאשם כאשר היה בן 19, עת השניים עבדו יחד בבית מלון בירושלים. לדבריו, מערכת היחסים שלהם הייתה קרובה וללא התנהגות אלימה מצדו, הגם שהתעוררו ביניהם מחלוקות סביב נושאים הקשורים להתנהלותם הכלכלית וקשייו של הנאשם בתחום התעסוקתי.
19. באשר למתלוננת מסר הנאשם לשירות המבחן כי אינו מעוניין עוד בקשר זוגי עמה וכי הוא מבקש לחזור להתגורר עם בני משפחתו בירושלים.
20. באשר לעבירות אותן ביצע הנאשם ציין שירות המבחן כי במהלך השנים אשר קדמו לאירועים האלימים, גייס הנאשם כוחות על מנת לנהל אורח חיים יציב במישורי חיו השונים ושלל התמכרות לסמים ולאכזריות או קשר בין צריכת אלכוהול לפגיעה ביכולות לוויתור עצמי ביחסים הזוגיים. עם זאת, במהלך השנתיים אשר קדמו למעצר, חלה התדרדרות במצבו של הנאשם, אשר באה לידי ביטוי בהתנהלות שולית סביב קשר עם עובדי חוק בתחום הסמים ושימוש פעיל בחומרים, קשיי וויסות, בעיקר בקשר הזוגי, עד כדי אלימות משמעותית. באותה עת שהתה המתלוננת במקלט ודיווחה על חשש מפני הנאשם.
21. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא עמדה קורבנית שכן שלל צורך בסיוע טיפולי ייעודי בתחום האלימות במשפחה וכן בצריכת חומרים. התייחסותו של הנאשם לאלימות שנקט כלפי המתלוננת הייתה מצומצמת וכזו אשר טשטשה את דפוסי אלימותו כאשר את התנהגותו תיאר ככזו הנובעת מתוך דאגה למתלוננת.
22. למרות שהנאשם החל להשתמש שימוש מזדמן ובנסיבות חברתיות בסם מסוג קנבוס עוד בהיותו בן 21 ותיאר גם צריכת אלכוהול במהלך סופי שבוע ובנסיבות חברתיות, שלל הנאשם כל נזקקות טיפולית בתחומים אלו.
23. במסגרת עריכת התסקיר נפגש שירות המבחן עם המתלוננת עת יצאה מהמקלט בו שהתה וטרם החלה לעבוד. המתלוננת ציינה בפני שירות המבחן כי סמוך לתחילת הקשר החל הנאשם להשתמש בסמים, בעיקר בניס גאי, באופן אשר השפיע על התנהלותו ובעיקר על יכולתו להתמיד בעבודה - קושי אשר יצר תלות של הנאשם במתלוננת. כמו כן ציינה המתלוננת כי במהלך השנה האחרונה עובר למעצר, הגביר הנאשם את השימוש באלכוהול במקביל לצריכת סמים, באופן אשר הוביל לאיבוד שליטה ולאלימות מוגברת. המתלוננת ציינה כי אינה חוששת מפגיעה פיזית מצדו של הנאשם אך מאמינה כי ישוב וינסה ליצור עמה קשר והיא אינה מעוניינת בכל קשר עמו.

24. שירות המבחן העריך את גורמי הסיכון הנובעים מכך שהנאשם לא עבר טיפול הנוגע לשימוש בחומרים. מנגד, נתן שירות המבחן משקל לגורמי הסיכון נוכח התמשכות המעצר אשר הוביל לרגיעה מסוימת בהתנהגות הנאשם, כמו גם מעורבותם המיטיבה של בני משפחתו המעוניינים לתמוך בו בהליך השיקום. בנוסף הנאשם לא יצר קשר עם המתלוננת מאז חודש מאי 2021. שירות המבחן העריך כי ככל שהגבולות החיצוניים יתרופפו, יגבר הסיכון לחזרתו של הנאשם להשתמש בחומרים ולהתנהגות חסרת גבולות.

25. לאור כלל האמור לעיל לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם וציין כי ככל שיוטל על הנאשם עונש מאסר, ימליץ לגורמי השב"ס לגייס את הנאשם לטיפול במסגרתם.

תסקיר משלים מיום 10.11.21

26. שירות המבחן ציין כי התסקיר בעניינו של הנאשם מתייחס הן להליך המעצר והן לעונש וכי במסגרתו נבחנה התייחסות הנאשם לעבירות המיוחסות לו ומידת התאמתו להליך שיקומי.

27. שירות המבחן חזר על התרשמותו כי הנאשם מצמצם את חומרת התנהגותו האלימה תחת השפעת חומרים ומתייחס לפער בין התייחסותו למרכיב האלימות לבין העולה מכתבי האישום. שירות המבחן חזר על הערכתו כי ככל שהגבולות החיצוניים של הנאשם יתרופפו יגבר הסיכון לחזרה לשימוש באלכוהול וסמים ובהתאמה, להתנהגות חסרת גבולות ובסופו של יום לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

תסקיר משלים שני מיום 26.12.21

28. תסקיר זה נערך לאחר פגישה שהתקיימה בין קצין המבחן לנאשם. שירות המבחן התרשם כי תקופת המעצר הממושכת הובילה את הנאשם להתבוננות ביקורתית יותר באורח חייו. בתסקיר צוין כי הנאשם מקבל כעת אחריות על צריכת החומרים הפסיכו אקטיביים ואף מסוגל להתייחס להשפעתם עליו, על הסובבים אותו ועל תפקודו התעסוקתי. הנאשם מקבל אחריות על התנהגותו, מביע חרטה ומגלה הבנה כי עליו לפעול לשינוי אורחות חייו על מנת להפחית סיכון במצבו בעתיד. הנאשם ביטא רצון לסיים את ההליך המשפטי מתוך הערכה כי ככל שיוטל עליו עונש מאסר, יפתחו בפניו אפשרויות טיפוליות נוספות.

29. שירות המבחן ציין כי הנאשם הצטרף למספר קבוצות טיפוליות בבית המעצר ומעוניין להמשיך בכך במסגרת מאסרו והמליץ לקדם את המהלך הטיפולי של הנאשם בתקופת ריצוי העונש, ככל שיוטל עליו מאסר.

עמדת המתלוננת כפי שנמסרה על ידה בבית המשפט:

30. המתלוננת ביקשה לשאת דברים במעמד הטיעונים לעונש. האזנתי למתלוננת בקשב רב והתרשמתי מהביטחון הרב שהפגינה ומהאומץ שמצאה בתוכה להתייצב מול הנאשם, שהיה בן זוגה קרוב לעשור, ולחשוף בפני בית המשפט כיצד נראו חייה במחיצתו של הנאשם. המתלוננת סיפרה על האלימות שחוותה, הקשיים, הפחדים והחששות עמוד 5

מהנאשם בעבר ולקראת העתיד לבוא.

31. התרשמתי כי המתלוננת נפגעה מאוד מהתנהגותו של הנאשם וכי היא חוששת מפניו, ובעיקר חוששת מפגיעה בפרטיותה היה והנאשם יחשוף תכנים מצולמים שלה שהיא מאמינה שנמצאים ברשותו.

32. המתלוננת סיפרה כי לאורך שנות הזוגיות שלהם נהג כלפיה הנאשם באלימות פיזית, נפשית וכלכלית, כאשר ברקע השימוש שעשה בסם. את התנהלותה במחיצתו תיארה המתלוננת כזהירה וסיפרה כי חששה להרגיז את הנאשם שמא יפגע בה. עוד אמרה כי הנאשם מנע ממנה קשר עם אנשים נוספים, גרם לה להיות משועבדת לו, עקב אחריה ונטל את כספיה כדי לרכוש סמים.

33. המתלוננת שיתפה כי האירוע האחרון במסגרתו פגע בה הנאשם, הותיר אותה במצב רגשי-נפשי מורכב - היא סובלת מסיוטים בלילות, פוחדת לצאת מביתה ולטייל בחוץ ואף חוששת ללכת לעבודתה. עוד הוסיפה כי מצבה הכלכלי קשה משום שנאלצה להפסיק לעבוד כאשר נכנסה למקלט וכי היא חוששת עד מאוד מהיום בו ישוחרר הנאשם ממאסרו.

טענות הצדדים:

טיעוני המאשימה:

34. המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם וכן צילומים של המתלוננת המתעדים את החבלות שגרם להן הנאשם (סומן 1/ת-2).

35. המאשימה פירטה את עובדות כתב האישום העיקרי ואת עובדות כתב האישום המצורף בהם הודה והורשע הנאשם. לשיטתה, מדובר בכתבי אישום המציירים תמונה מחרידה של מערכת יחסים אובססיבית של הנאשם כלפי המתלוננת. הנאשם נהג באלימות במתלוננת כעניין שבשגרה ועל רקע שימוש באלכוהול, ולא רק זאת אלא שחלק מהעבירות בוצעו בדירתה של המתלוננת, מקום בו אמורה הייתה להרגיש מוגנת ובן הזוג שלה היה אמור לשמור עליה.

36. התנהגותו של הנאשם כלפי המתלוננת מלמדת על הרכושנות שחש כלפיה, כמו גם על רצונו להשפילה. לא זו אף זו, עיון בצילומים המתעדים את החבלות שגרם להן הנאשם מלמדים על כך שרק במזל הסתיים האירוע כפי שהסתיים.

37. כתב האישום אותו צירף הנאשם מעיד אף הוא על האובססיביות של הנאשם כלפי המתלוננת, כמו גם על היעדר כל מורא מפני החוק ועצם צירופו מעלה את רף החומרה הכולל בו יש לבחון את מעשיו של הנאשם.

38. המאשימה הפנתה **לערכים המוגנים** שנפגעו וביניהם שלמות גופה ושלוותה של המתלוננת וזכותה לחיות את חייה בכבוד מבלי שיהלכו עליה אימים ויקבלו עבודה החלטות. מעשיו של הנאשם, כפי שתוארו על ידי המתלוננת בדבריה באולם בית המשפט וכפי שמקבלים ביטוי בצילומי החבלות של המתלוננת, מלמדים על פגיעה חמורה וגבוהה בשלטון החוק.

39. בשים לב לסמיכות הזמנים בין שני כתבי האישום והרקע הדומה, עתרה המאשימה למתחם אחד לכלל האירועים אשר נע בין 20 חודשי מאסר בפועל ועד ל-36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

40. באשר למיקומו של הנאשם במתחם הפנתה המאשימה לכך שלחובתו של הנאשם הרשעה מאוחרת בעבירת אימים כלפי מתלוננת אחרת. בנוסף, תסקירי שירות המבחן לא המליצו על ענישה הכוללת רכיב של טיפול במסגרת שירות המבחן, אלא שיקום במסגרת המאסר וללא כל ענישה מקלה.

41. נוכח האמור עתרה המאשימה למקם את הנאשם בתחתית המתחם אך לא "ברצפה" ולהשית עליו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה על כל עבירות אלימות ופיצוי משמעותי למתלוננת.

טיועוני ההגנה:

42. ב"כ הנאשם ביקש כי תקופת המעצר הממושכת של הנאשם לא תכריע את משך עונשו, שכן התקופה התמשכה אך ורק בשל משבר הקורונה.

43. באשר להפרת הצו - טען ב"כ הנאשם כי אין מחלוקת בדבר הפרתו אלא שיש לבחון הפרה זו על רקע דינמיקת החיים המשותפים הממושכים של הנאשם והמתלוננת אשר כזוגות רבים אחרים רבים ולאחר מכן מתפייסים ומחליטים לחזור ולגור יחד, חרף קיומו של צו בית משפט.

44. האירוע נשוא האישום הינו אירוע קצר ומהיר ויחיד אשר התרחש על רקע שימוש שעשה הנאשם באלכוהול. אין המדובר באובססיות של הנאשם כלפי המתלוננת ואף לא ברגש של קנאות ורכושנות, אלא באירוע רגעי אשר קשור לנוכחותה של המתלוננת בקרבתו. לתמיכה בטיעון זה הפנה ב"כ הנאשם לאירוע בו הנאשם היה עצבני לאחר הפסד במשחק בטלפון הנייד כאשר לטענתו, רק משום שהמתלוננת הייתה לצדו היא זו אשר ספגה את זעמו. עם זאת, ככל שהמתלוננת לא לצד הנאשם וכשהוא אינו תחת השפעת אלכוהול - הרי שלא נשקפת לה כל סכנה.

45. זאת ועוד, הדירה בה התרחשו האירועים הינה דירה משותפת שהשניים שכרו ומכאן שאין לראות בנאשם כמי שנכנס לדירת המתלוננת ותקף אותה. זוהי דירתו שלו כשם שהייתה זו דירתה שלה.

46. באשר לתסקירים ביקש ב"כ הנאשם להפנות לתהליך החיובי בו מצוי הנאשם ולשינוי שחל בו מאז התסקיר

הראשון. בתחילה ביטא הנאשם קשיים ואולם במהלך השנה האחרונה נקט הנאשם יוזמה, השתלב בתהליכים שונים, עשה כבוד דרך ולראיה תעודה שקיבל הנאשם מבית הכלא ואשר הוצגה במהלך טיעוניו של ב"כ הנאשם.

47. באשר למתחם הענישה הפנה בא כוח הנאשם לשורה של פסקי דין, כדלהלן:

א. ת"פ 26535-02-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.07.21) - הנאשם הודה והורשע בפני בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה בבן זוג, תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש, מתחם הענישה שקבעתי הינו כזה אשר נע בין 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות ועד 18 חודשי מאסר. הנאשם נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ב. עפ"ג 10371-02-16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.03.16) - המערער הורשע על פי הודאתו בארבע עבירות הכוללות איומים, היזק במזיד, תקיפה סתם בן זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג בגין שני אישומים. בית המשפט קמא קבע שני מתחמים לשני האישומים כאשר לאירוע הראשון נקבע מתחם ענישה אשר נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין שנת מאסר ואילו באירוע השני נקבע מתחם ענישה אשר נע בין 6 חודשים לבין 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ג. עפ"ג 44702-03-21 **מדינת ישראל נ' דמליך** (28.11.21) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג, כליאת שווא ואיומים. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה אשר נע בין 8 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר בפועל. המערער נידון ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הערעורים נדחו.

48. ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה אשר נע בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל וביקש למקם את הנאשם ברף התחתון ולהטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם בדברו האחרון:

49. הנאשם ביקש להתנצל בפני המתלוננת ואמר לה כי לא הייתה לו כל כוונה לפגוע בה. הנאשם הוסיף ואמר למתלוננת כי אין לה ממה לחשוש מפניו שכן אינו מתכוון לפגוע בה בעתיד ואינו מתכוון לרדוף אחריה וכי כל רצונו שתמשיך בחייה. לבסוף אמר הנאשם למתלוננת כי הוא מעריך אותה על כל השנים שהיו יחדיו וכי נתנה לו הרבה והייתה שם בשבילו וכי הוא מקבל ומכבד את החלטתה לסיים עמו את הקשר לאור המקרים שהתרחשו.

50. הנאשם ביקש לשתף כי במהלך מעצרו הארוך לקח חלק פעיל בשלוש קבוצות - האחת של כישורי חיים,

השנייה שליטה בכעסים והשלישית קבוצת ערכים. בנוסף מסר כי הוא מלמד בכלא ועובד בתחום החינוך.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם:

51. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה, וזאת בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. על בית המשפט להידרש לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות שביצע הנאשם ולבחון את מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

52. הנאשם הורשע בעבירות אלימות שביצע כלפי בת זוגו- המתלוננת. במעשיו אלה פגע הנאשם בגופה, בכבודה ובשלוות נפשה וכן בזכותה לחיות ללא חשש ממשי וקונקרטי לחייה. במעשיו פגע הנאשם בתחושת הביטחון שאמורה הייתה המתלוננת לחוש בביתה הוא מבצרה, בצאתה מביתה כשהיא בבית חברים, ואף בסביבתה הטבעית בכל מקום בו תמצא.

53. לא בכדי מצאתי לנכון לפרט את עובדות כתב האישום במלואן שכן יש בתיאור המלא כדי ללמד על חומרת המעשים, על האכזריות, על הנחישות לפגוע במתלוננת, על הפגיעה בגופה ובכבודה בפני חברים המשותפים, על השליטה שהנאשם סבר שיש לו על המתלוננת ועל המסוכנות הגבוהה מצדו של הנאשם כלפיה. כתב האישום המצורף השלים את התמונה והציג ממד נוסף של פגיעה והעמיק את ההבנה כי הנאשם נקט באלימות, באובססיביות וברכושנות כלפי המתלוננת.

54. מעשיו של הנאשם גרמו לחבלות ואלה מתועדות בצילומים שהוגשו לבית המשפט וסומנו ת/2. אף אישה אינה אמורה לחוות פגיעות מכל סוג, ובוודאי לא כאלה, מצדו של מי שהינו בן זוגה על פני שנים ושעמו היא חולקת בית וחיים. הנאשם פגע במתלוננת אולם לא רק בגופה ובפניה, אלא פגע בביטחונה ובשלוות חייה. מעשיו של הנאשם טלטלו את חייה של המתלוננת מן הקצה אל הקצה אשר מאישה עובדת נאלצה להיכנס למקלט. מאישה אשר חיה חיים חופשיים במרחב הציבורי הפכה לאישה אשר חוששת להסתובב ברחובות.

55. איני רואה עין בעין עם טיעוני ב"כ הנאשם בכל הנוגע לכך שהנאשם אינו מסוכן למתלוננת ואינו אובססיבי כלפיה אלא שפשוט הייתה במקום הלא נכון בזמן הלא נכון. האם עלינו להאשים את המתלוננת על כך שנכחה בביתה שלה, לצדו של הנאשם, ולא השכילה להבין כי הוא תחת השפעת אלכוהול והפסיד במשחק בטלפון הנייד ומשכך מיד יכעס עליה ויכה אותה ולכן עליה לעזוב את המקום ולהסתתר? התשובה לשאלה זו ברורה. טיעוניו של ב"כ הנאשם מובנים באשר ניסה לצמצם את מידת המסוכנות המיוחסת לנאשם בטענה לפיה אין המדובר באלימות ואובססיה אשר מופנית כלפי המתלוננת דווקא וכי באותה מידה יכול היה כל אדם אחר לספוג את התנהגותו של הנאשם לו היה לצדו. ואולם, כאמור, איני מקבלת טיעון זה כלל וכלל.

לא כל שכן שעה שהעובדות אינן מתיישבות עם הנרטיב שניסה ב"כ הנאשם להנחיל. האירוע המרכזי בכתב האישום התרחש בבית חברים על רקע רצונה של המתלוננת לעזוב את המקום. רצונה זה של המתלוננת, אשר לא התיישב עם רצונו של הנאשם, הוא אשר הוביל לאירוע המפורט בכתב האישום ולעבירות החמורות אותן ביצע הנאשם. הנאשם לא נקט באלימות כלפי מי מחבריו. את זעמו לא הוציא כלפי מי שהיה בסביבתו. האלימות והתוקפנות הופנתה למתלוננת על שום רצונה לעזוב את המקום וללכת הביתה - רצון לו לא היה שותף הנאשם.

56. במסגרת הטענות לעונש שמעתי את המתלוננת והתרשמתי מהפגיעה החמורה שפגע בה הנאשם ומחשש שעדיין חווה מפניו. המתלוננת שהתה משך תקופה במקלט וניכר כי לצד הפגיעה הפיזית חוותה גם פגיעה רגשית ונפשית שעדיין נותנת את אותותיה וניכרת בדבריה ובהתנהגותה. העובדה שהאירוע היה מהיר וקצר, כפי שטען ב"כ הנאשם, אין בה כדי ללמד על מידת חומרה נמוכה דווקא. גם אירוע קצר, כאשר הוא אלים ותוקפני ופוגעני ומותיר חבלות, הינו כזה אשר מותיר צלקות ארוכות טווח ומלמד על מסוכנות.

57. מדיניות הענישה בעבירות כגון דא הינה תוצר של הצורך החברתי העליון להילחם בתופעת האלימות במשפחה, אשר מתרחשת דווקא במסגרת שבה אמור האדם לחוש מוגן ובטוח במיוחד ולא להיות חשוף לאיום באלימות ופגיעה פיזית ונפשית. בעניין זה אפנה לע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (11.10.2007)

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, המסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים פחדים ואימה. הבושה והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים ממד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם לחומרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

58. לענישה בגין עבירות התקיפה הנוגעת לתחום המשפחה והזוגיות משמעות מיוחדת, באשר הן משקפות את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה ובחשיבותו של המאבק למיגור עבירות אלה. הטעמים להחמרה הינם הפרת האמון הבסיסי הנלווה לתקיפה ואיום בתוך מערכת המבוססת על אמון, קשיי החשיפה והמצב הקשה במיוחד בו נמצא הנפגע, אשר לרוב יהא קרוע בין האלימות המופעלת כנגדו, לבין רצונו לגונן על המערכת

הזוגית או המשפחתית שהוא חולק עם התוקף - כל אלה עומדים בבסיס ההחמרה הנדרשת בענישה. בע"פ 305/12 מ.י. נ' צוובנר-זליג (פורסם בנבו 2013), קבע בית המשפט העליון כך:

"קצה הנפש ממעשי אלימות, ההולכים ומתרבים, במיוחד נגד נשים מצד הקרובים להן ביותר וכי הדבר נראה כ"מכת מדינה" המחייבת השתתפות עונשים חמורים ומרתיעים. הצורך בסיפוק ביטחון לכל אישה ואישה בביתה, מקום מבצרה, בחיק משפחתה, הוכר כ"ערך חברתי ראשון במעלה". נקבע שעל הענישה לשדר מסר חד וברור אלימות במשפחה תוביל על דרך הכלל לתגובה עונשית קשה, תוך הסגת מידת הרחמים מפני מידת הדין".

59. הנאשם לא פגע רק במתלוננת אלא הורשע גם בעבירות של הפרעה לשוטר, התנגדות בכוח למנוע מעצר ושיבוש הליכי משפט. במעשיו אלה פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה והגנה על הסדר הציבורי, שלטון החוק ושלמות גופם, כבודם וביטחונם של הממונים על אכיפת החוק והסדר, כמו גם פגיעה בשלטון ובנציגיו. לפגיעה בערכים אלה היבטים הקשורים באופן מובהק למוסכמות הבסיסיות של היותנו חברה דמוקרטית המכבדת את שלטון החוק וזכויות הזולת, במערכת אכיפת החוק ובצורך להגן על אנשי חוק, המבצעים עבודתם נאמנה, לעיתים בתנאים קשים ומורכבים תוך סיכון שלומם וביטחונם האישי, כשלוחי החברה ושלטון החוק (ראו: רע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 2.8.2010); ע"פ 5214/13 מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 30.12.2013)).

60. במקרה שבפני הנאשם פגע פיזית בשוטרת כאשר בעט בבטנה ובהמשך אף ניסה לנגוח בשוטר אחר. מעשיו אלה של הנאשם ראויים לכל גנאי ויש בהם כדי לפגוע באוטונומיית השוטרים על גופם ובשלטון החוק.

61. ואם בכל אלה לא די, במעשיו הפר הנאשם צו של בית משפט ובכך פגע בערכים מוגנים המחייבים כיבוד צווים שיפוטניים. הנאשם ידע כי אל לו להתקרב למתלוננת, לא באופן ישיר ולא באופן עקיף, ואולם התעלם מכך ברגל גסה ובנוסף ביקש מהמתלוננת לשקר למשטרה עבורו ובכך שיבש מהלכי משפט.

62. כלל מעשיו של הנאשם מציבים את החומרה ברף הגבוה ומחייבים ענישה מחמירה וכזו אשר תבטא את הסלידה ממעשיו. הבה נבחן את הענישה הנוהגת.

מדיניות הענישה הנוהגת:

63. עיון בפסקי הדין בעבירות אלימות במשפחה מלמד על מנעד רחב של עונשים המוטלים על נאשמים בעבירות דומות. בין המבחנים העולים בפסקי הדין ואשר עומדים בבסיס ההכרעות השיפוטיות: חומרת המעשים, האלימות שננקטה, התוצאות והנזק שנגרמו, הישנות העבירות, עברו הפלילי של הנאשם, ככל שיש, ונסיבותיו האישיות של הנאשם. להלן שורה של פסקי דין רלוונטיים לענייננו ואשר עשויים לשפוך אור על הענישה הנוהגת:

א. רע"פ 7887/20 **עאבדין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.01.21)- בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר קיבל על ערעור המדינה על קולת העונש והחמיר בעונשו של המבקש. הנאשם שם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם בנסיבות מחמירות (3 עבירות) שביצע כלפי בת זוגו. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש ההולם כנע בין 12 חודשי מאסר ל- 36 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ב. רע"פ 1923/11 **חטיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (ניתן ביום 10.03.11) הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג שנמשכו על פני חמישה חודשים וכללו איומים. הנאשם נעדר רישום פלילי, הביע חרטה ונכונות לגירושים מוסכמים. בית המשפט גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

ג. רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) (פורסם בנבו) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שתקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל עליו בבית המשפט השלום, שם הורשע, על יסוד הודאתו, בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהלם אגרופיו בצלעותיה וגרם לה לשבר בצלע. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל ופיצוי כספי.

ד. רע"פ 5986/09 **אבו האדיר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) (פורסם בנבו) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם הנאשם, לאחר שבית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש. הנאשם הורשע בבית משפט השלום בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שהלם באגרופו בבטנה ובכתפה ואיים עליה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל והתחייבות כספית.

ה. עפ"ג מחוזי מרכז 24733-06-19 **בדיר נ' מדינת ישראל** (11.11.19) המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. המערער היכה את המתלוננת מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה, וכשניסתה להתרחק ממנו הלך בעקבותיה והכה בראשה, אחז בזרועותיה, השכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערה והכה אותה בפניה. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה אשר נע בין 12 חודשי מאסר ל- 24 חודשים ולאור הליך טיפולי ממושך שעבר המבקש והמלצה חיובית של שירות המבחן, גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

ו. ת"פ (תל-אביב) 35901-07-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.1.21)- הנאשם הורשע על פי הודאתו, בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כנגד בת זוג. בית המשפט קבע מתחם עונשי הולם וכולל הנע בין 7 חודשי מאסר ועד ל-18 חודשי מאסר לצד ענישה נלוות וגזר על

הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

64. מנעד הענישה הינו כאמור רחב ומגוון ותלוי בגורמים רבים ואולם, מכלל פסקי הדין עולה תמונה ברורה לפיה גם כאשר הנאשם עובר הליך טיפולי משמעותי, עדיין יש מקום להטיל ענישה אשר תבטא את החומרה בה רואה בית המשפט מעשים אלה, כמו גם תעביר מסר ברור בדבר הצורך למגר תופעה זו מן היסוד.

65. הנאשם הורשע, כאמור, גם בעבירות נוספות ולהלן מקבץ פסיקה המתייחס למדיניות הענישה בעבירות של גרימת נזק לרכוש, תקיפת שוטרים, התנגדות למעצר בכוח, שיבוש הליך שיפוטי וכן הפרות רבות של הוראות אותן ביצע הנאשם:

א. ברע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 9.6.2014) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם הנאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, בכך ששעה שהגיע כוח משטרה לביתו, על מנת לבצע חיפוש, תקף במהלכו את אחד השוטרים ובהמשך בעט בארבעה שוטרים שהיו במקום. הנאשם נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי של 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ נגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

ב. ברע"פ 31/15 **בן ציון אפרסמון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 20.1.2015) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור והתנגדות למעצר חוקי בכוח בכך שהסתגר במבנה המיועד להריסה, קרא לשוטרים בכינוי גנאי, דחף אותם, נשך שוטר ברגלו והתנגד בכוח למעצרו. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה אשר נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פיצוי כספי והתחייבות.

ג. רע"פ 2099/21 **פלואי נ' מדינת ישראל** (25.4.21). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בהפרת צו שיפוטי שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין. בניגוד להחלטת בית המשפט שהורה על שחרורו ממעצר בתנאים מגבילים שכללו, בין השאר, הרחקה מהמתלוננת (פרודתו ואם ילדיו) ואיסור יצירת קשר, הגיע המבקש ל"מקלט לנשים מוכות" בו שהתה, עלה בצוותא עם אחר על גג סמוך, וקרא לילדיו. בית משפט השלום גזר על המבקש מאסר בפועל למשך 21 ימים ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, והעמיד את עונשו של המבקש על 9 חודשי מאסר בפועל. הבקשה לרשות ערעור נדחתה, כשנקבע כי מלבד החרדה והאימה שיצר המבקש אצל המתלוננת, הרי שיש במעשיו משום התרסה כנגד רשויות החוק וזלזול בהחלטות בית המשפט, שהקל עמו שוב ושוב עת הורה על חלופות מעצר רבות בעניינו.

66. חומרת מעשיו של הנאשם גבוהה; האלימות שננקטה על ידו הותירה חבלות בגופה ובנפשה של המתלוננת;

הנאשם ביצע שורה של עבירות כלפי המתלוננת אשר ניתן ללמוד מהן על האובססיביות שלו כלפיה תוך שהפר צו של בית משפט, שיבש הליכי משפט, התנגד למעצר ואף פגע בשוטרים.

67. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע **18 חודשים ל-32 חודשי מאסר וענישה נלווית.**

68. במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולא.

קביעת העונש הקונקרטי:

69. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. להלן כלל השיקולים אותם לקחתי בחשבון בגזירת עונשו של הנאשם:

שיקולים לקולא:

א. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך את עדותה של המתלוננת, כמו גם עדותם של עדים רבים נוספים.

ב. הודאתו של הנאשם הביאה לחיסכון של זמן שיפוטי יקר.

ג. התרשמתי כי הנאשם מתחרט על מעשיו ונתתי משקל להתנצלותו של הנאשם בפני המתלוננת ולקחת האחריות בנוכחותה.

ד. הנאשם שוהה במעצר מזה תקופה ארוכה וניכר כי במהלך תקופה זו חל שינוי בהתנהגותו והחלה לחלחל אצלו התובנה בדבר חומרת מעשיו. הנאשם נטל חלק בשורה של טיפולים במהלך שהותו במעצר, זכה להכרה מטעם רשויות הכלא והביע רצון להמשיך להשתלב בטיפולים בהם החל.

ה. התסקיר האחרון בעניינו של הנאשם מלמד על חרטה והבנה כי עליו לפעול לשינוי אורחות חייו וכי הנאשם מסוגל כיום באופן ראשוני להתייחסות ביקורתית יותר כלפי עצמו וכלפי התנהגותו הפוגענית בעבירות.

שיקולים לחומרה:

א. הנאשם ביצע שורה של עבירות חמורות כנגד מי שהייתה בת זוגו, תקף אותה וגרם לה לחבלות, הפר צווים של בית משפט, תקף שוטרת, שיבש מהלכי משפט, הזיק לרכוש, הפר הוראות חוקיות והפריע למשטרה במילוי תפקידה.

ב. מעשיו של הנאשם מלמדים על אובססיביות ורכושנות כלפי המתלוננת אשר כל חטאה היה רצונה לשוב לביתה מבית החברים או שהייתה במחיצתו של הנאשם שעה שהיה תחת השפעת חומרים. מעשיו הותירו על גופה של המתלוננת חבלות (ת/2) ואין ספק כי גם נפשה נפגעה פגיעה ארוכת טווח.

ג. דברי המתלוננת באולם בית המשפט אינם משתמעים לשתי פנים ומלמדים על החרדה והפחד של המתלוננת מפניו של הנאשם, אפילו כעת כאשר הוא מצוי במעצר. מעשיו של הנאשם השפיעו על המתלוננת - על תפקודה ועל בטחונה העצמי ויש רק לקוות שעם הזמן תוכל לשוב לחיי שגרה נטולי פחד ואימה.

ד. בעניינו של הנאשם התקבלו שלושה תסקירים כאשר רק האחרון הינו תסקיר שגובש לאחר פגישה עם הנאשם וניכרת בו תחילתו של שינוי מגמה. נתתי דעתי לשינוי מגמה זה אשר בא לידי ביטוי בשיקולים לקולא, ואולם מצאתי לתת משקל לכך שבמשך תקופה ארוכה התקשה הנאשם להכיר בדפוסי האלימות, המתגברים תחת השפעת חומרים, כמו גם לקושי של הנאשם להכיר בכך כי מערכת היחסים בינו לבין המתלוננת הסתיימה. עם זאת, כאמור, התסקיר האחרון מעורר תקווה לשינוי בתפיסותיו של הנאשם ויש לקוות כי הנאשם ימשיך בדרך בה החל כפי שהתחייב שיעשה.

ה. לנאשם רישום פלילי מאוחר בעבירות איומים ופגיעה בפרטיות (עבירה משנת 2019 הרשעה משנת 2021) - עבירות שהינן רלוונטיות לענייננו ותורמת למיקומו של הנאשם בחלק האמצעי - תחתון של המתחם.

סוף דבר

70. לאחר שנתתי את דעתי לתיקון 133 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, לשיקולים לחומרה ולקולא ולכלל הנתונים שהובאו בפני, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** למשך 20 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על פי חישובי שב"ס. תשומת לב שב"ס כי הנאשם נותן את הדין בגין שני תיקים ומשכך יש לנכות מתקופת מאסרו את כלל הימים בהם שהה במעצר.

ב. 6 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות ובכלל זאת עבירות איומים, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ג. 4 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירות של הפרת צו של בית משפט, הפרת הוראה חוקית, היזק לרכוש, התנגדות בכוח למנוע מעצר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושיבוש הליכי משפט, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ד. הנאשם יחתום על **התחייבות כספית** על סך 5,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע העבירות בהן הורשע. רשמתי לפניי הצהרת הנאשם.

ה. **פיצוי** על סך 5,000 ש"ח למתלוננת, ע"ת מס' 2. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 15.7.2022 וב-15 לכל חודש שלאחריו. המאשימה תמציא למזכירות בית המשפט את פרטי חשבון המתלונן בתוך 30 ימים מהיום.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו על ידי הנאשם בתיק מ"מ/מ"ת יועברו לצורך תשלום הפיצוי שנפסק בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

תשומת לב שלטונות שב"ס כי הנאשם שולב בהליך טיפולי במהלך תקופת מעצרו הממושכת וכי עשה דרך משמעותית שהוא מבקש להמשיך בה.

על שלטונות שב"ס לעשות כל שניתן על מנת להוסיף ולשלב בהליך טיפולי מתאים אשר יש לקוות ימנע מהנאשם מלשוב לבצע עבירות דומות עם שחרורו.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

5.3.2022